

legeslegfontosabb téma. Úgy döntöttem, hogy arról írok, hogyan lehet a mennybe jutni. Az első kiadást gyorsan elkapkodták, és újat kellett nyomtatni. Hamarosan az is elfogyott. Az első orosz fordítással ugyanígy jártunk. *Heinrich Kemner* lelkész (1903-1993) gyakran mondogatta: „Nem mi toladunk, tolnak bennünket!” Felismertem, hogy Isten nyilvánvalóan „beletolt” engem ebbe a munkába.

JC: Sok olyan hívő ember van, aki békét kötött az evolúciós elmélettel, és az a felfogása, hogy Isten az evolúció folyamatait használva teremtett és teremt. Veszélyeztetni ez az ún. teista evolúció a keresztyén hitet és a személyes hitéletet?

WG: A teista evolúció eszmerendszerét elvetem a Biblia alapján, mert teljesen kiforgatja az evangéliumot. A Biblia híradása szerint Isten mindenhatóságában és bölcsességében egy nagyon jó, tehát befejezett és tökéletes teremtést hozott létre. Aztán jött a bűneset, és annak következményeként megjelent a halál. A halál lett az osztályrészünk. Jézus azért jött el ebbe a világba, hogy megváltson bennünket, és elhozza az örök életet. Az evolúció rendszerében a halálnak teljesen más a funkciója, folyamatosan szükség van rá a magasabb fejlettségi szint eléréséhez. Nyilvánvaló, hogy ez ellentétben áll a Bibliával.

Ha elfogadjuk a teista evolúciót, akkor Isten az ellenséget, a halált használta arra, hogy életet teremtsen.

És ez – a Biblia szemszögéből nézve – abszurd és istenellenes gondolat. Ebben az esetben a halál már létezett a bűneset előtt is, és ezzel az evangélium kiüresedik és jelentőségét veszti. Azt is érdemes megfontolni, hogy a fossziliák halálról, szenvedésről és nagy mértékű vérontásról tanúskodnak. Ha ezekre nem katasztrófális események – főként az özönvíz – hatására került sor, hanem évmilliók során képződtek, akkor a halálnak már a bűneset előtt is léteznie kellett. Ha a teista evolúció követőivel beszélünk, feltűnik, hogy sok bibliai részt nem vesznek komolyan, átértelmezik, vagy érvénytelennek tartják. Az evolúcióval kötött kompromisszum azt jelenti, hogy feladják a Biblia központi kijelentéseit.

JC: Vannak olyan könyvei is, amelyek bizonyágtételeket tartalmaznak, például egy ausztrál asszonyét, aki az evolúciós elmélet hatására idegenedett el a keresztyén hittől. Gyakran történik ilyesmi?

WG: Egyenesen ez a logikus következmény! Aki elfogadja az evolúciós elméletet, nem követheti azt a bibliai alapelveket, amelyről Pál így vall: „hiszek mindabban, ami... meg van írva” (Cselekedetek 24,14). Sok beszélgetésben tapasztaltam azt, hogy elsőnek a bibliai teremtéstörténet dől meg. Azt a tényt vetik el először, hogy „hat nap alatt alkotta meg az ÚR az eget, a földet, a tengert és mindent, ami azokban van” (2Mózes 20,11). Ha valaki lelépett erről a fundamentumról, akkor már csak idő kérdése, és egyik bibliai igazságot a másik után fogja elvetni. Nézetem szerint az iskolás gyerekek szenvedik a legnagyobb kárt, mert az evolúciót úgy tanítják nekik, hogy az az egyetlen érvényes elmélet az élet eredetére nézve. Ezzel már gyerekkorukban megfosztják őket attól, amire a Teremtő minden embernek lehetőséget ad, hogy a teremtett dolgokból következtessen a Teremtő létezésére (Róma 1,20).

JC: Még egy záró kérdés. Mi volt a legnagyobb élménye utazásai, a sok előadás és evangelizáció során?

WG: Sose fogom elfelejteni azt az előadást, amelyet egy zsúfolt előadóteremben tartottam a Karagandai Egyetemen (Kazahsztán), és amelyen kazah, kirgiz, tatár, üzbég és orosz hallgatók vettek részt. A csillagokról szóló előadásom második részében rátértem arra, ki teremtette a csillagokat: Jézus Krisztus. A Teremtő egyúttal a Megváltó is, aki megbocsátja a bűnt. Aztán megkérdeztem, ki szeretné Jézus üzenetét elfogadni, ki szeretné, ha Jézus megmen-tené? Felfogni is alig tudtam, olyan sok ember állt fel. Evangéliumi könyveket kaptak és egy Bibliát. Amikor ilyen utakról hazarepülünk, sokszor gondolkozom azon, vajon milyen hatása van annak, ami elhangzott? Gyorsan elszáll, vagy lesz maradandó gyümölcse?

Két évvel később ismét Karagandában jártunk. Ugyanazon az egyetemen egy *Pavel Kulikov* nevű professzor köszöntött és mutatott be bennünket mint németországi vendégeket. Nem hittem a fülemnek, amikor meghallottam bevezető szavait:

„Üdvözlöm közöttünk a német tudóst, Gitt professzort... Két évvel korábban már járt itt, és tartott egy előadást. Akkor én is beültem a diákok közé. Aztán történt valami, ami ebben az előadóteremben még soha nem fordult elő. Az előadó kedves, de határozott hangon arra hívott bennünket, hogy döntsünk Jézus Krisztus mellett. Annak jeleként, hogy elfogadja a hí-

vást, akkor sok diák állt fel. Én is felkeltem a helyemről, és Krisztus mellett döntöttem.” Utána a diákokhoz fordult: „Ismertek engem. Sok éven át tudományos materializmust tanítottam ezen az egyetemen. Most keresztyén vagyok. Ma ti is esélyt kaptok a döntésre. Döntsetek!”

Isten meggyőzött valakit, aki meggyőződéses istentagadó volt, és tudományos érvek alapján éveken át azt tanította a diákoknak, hogy nincs Isten. A Szovjetunió összeomlása után megszűnt a tudományos materializmus mint tantárgy, és helyette ateizmust és vallástörténetet oktattak. Ennek az új szaknak nem volt tananyaga, ezért a professzor az én különböző vallásokról szóló könyvemet használta erre a célra, amely oroszul is létezik. Az ateizmus valamikori professzora istenhitéről beszélt az előadásai során. Micsoda fordulat! Később *Pavel Kulikov* rádióműsziót alapított Kazahsztánban, hogy sok embert érjen el az anyanyelvén az evangéliummal.

Prof. Dr. Werner Gitt

Eredeti cím: Vom Denken zum Glauben
A szerző honlapja: www.wernergitt.com

Publisher: Bruderhand-Medien
Am Hofe 2, 29342 Wienhausen, Germany
E-Mail: info@bruderhand.de
Homepage: bruderhand.de

Nr. 133-24 – Ungarisch/Hungarian – 2nd edition 2022

Az ÉSZTŐL a HITIG

WERNER GITT

Az észtl a hitig

Dr. Werner Gitt (Braunschweig), nyugalmazott intézetvezető professzor, a mérnöki tudományok doktora, informatikus meggyőződése szerint a Biblia valamennyi kijelentése igaz és hitelt érdemlő. Magyarul is megjelent könyveiben (Evangeliumi Kiadó) a természet csodáira gyakran a természettudomány szemszögéből tekint.

Werner Gitt professzorral Dr. Joachim Cochlovius készített interjút.

JC: Honlapjának, a *wernergitt.de*-nek mottója: *Vom Denken zum Glauben, azaz Az észtl a hitig. Hogy kell ezt érteni? Meg lehet találni Istent gondolkodás útján?*

WG: A tudomány és a technika sikerei az elmúlt ötven évben oda vezettek, hogy az emberek a tudományban kezdtek el hinni. Gondoljunk csak a holdutazásra, a humán genom szekvenálására (az emberi örökítőanyag feltérképezésére) vagy a számítástechnika elképesztően gyors fejlődésére! Mivel ez a megközelítési mód vált meghatározóvá, sokan alig találják meg az utat a Biblia egyszerű üzenetéhez. Amikor Pál

ezt mondja: „*miközben a zsidók jelt kívánnak, a görögök bölcsességet keresnek*” (1Korintus 1,22), akkor mi a mai helyzetre vonatkozóan ezt így egészíthetjük ki: generációnk a tudományos hitelességet keresi. Ha az evolúció képviselőivel van dolgunk, tudományos érvekkel kell őket szembesítenünk. Ha az evolúció tévedése bebizonyosodik, elhárul egy komoly akadály az Isten felé vezető útról. Ha ezután hirdetjük az evangéliumot, az ilyen embereknek nincs ésszerű okuk arra, hogy elzárkózzanak.

JC: *Ha tanulmányozzuk azokat a természettudományos tényeket, amelyeket könyveiben az emberi testről elmond, nem győzünk csodálkozni. Szintén rendkívül izgalmas, amit az ember lényéről ír. Mi a különleges a Biblia antropológiájában, azaz ember-tanában?*

WG: A **szekuláris antropológia** alapja a materializmus és ezzel együtt az evolúciós elmélet. Eszerint az ember kizárólag anyagból áll, és az élet – konzekvens módon – csupán a fizika és a kémia törvényei által behatárolt anyagi állapot (Manfred Eigen). Ha a valóságot ilyen mértékben korlátozzuk kizárólagosan anyagi jelenségekre, nem marad tere a halál utáni élet létezésének. Az ember biológiai gépezetté redukálódik, és testének halála életének abszolút végét jelenti. Az evolúció körforgásában a halál a következő élet felemelkedését szolgálja. Egy emberi élet csak annyiban értékes, amennyiben hozzájárult az evolúciós fejlődéshez.

A **bibliai antropológia** teljesen ellentétes ezzel. Eszerint az ember Teremtője a Biblia Istene. Miután a Teremtő belelehelte az élet leheletét, az embernek nem anyagi alkotórésze is van, ez a lelke. Mivel Isten lehelete örök, mi örökkévaló teremtmények vagyunk. Ebből következően a testi halál nem a véget jelenti, hanem az örök élet kezdetét. A bibliai emberkép szerint az ember a bűneset következtében az elvesztettség örvényébe került. Jézus kereszthalála által mene-

külhetünk meg és nyerhetjük el az örök mennyei polgárjogot. Isten az Ézsaiás 62,3-ban mondja el, mennyit érünk: „*Ékes korona leszel az ÚR kezében, királyi fejdísz Istened tenyerén*”.

JC: *Behatóan foglalkozott az állatvilággal is. Hogy történt, hogy informatikus létére ezt a témakört is alaposan tanulmányozta?*

WG: Első hitbeli lépéseim során a teremtés kérdése jelentette a legnagyobb kihívást. Ezért érdeklődésem minden olyan részletre kiterjedt, amely a Teremtő zsenialitását és találmányosságát különösen is bizonyította. A felfoghatatlan számú állatfajtánál a tervezési koncepcióknak olyan óriási sokfélesége létezik, hogy ezen egy mérnök és egy informatikus csak ámuldozni tud. A teremtett világban megtalálható ötletek közül szinte egyik sem másolható le. Így például a tojás koncepciója utánozhatatlan. Az iparban minden dízelmotor típust külön le kell gyártani. Ha a Teremtő motorokat akart volna létrehozni, akkor csak egyetlen egyet teremtett volna, de az magában hordozta volna a képességet arra, hogy „*dízeltőjást*” rakjon. Magukkal ragadtak más érdekességek is, pl. hogy milyen precízen kalkulálta ki a Teremtő az **aranylile** energiakészletét, miközben Alaszkából Hawaiira repül, vagy milyen magas határfokú a **szentjánosbogár** fénykibocsátása a bio-

lumineszcencia során, vagy az, hogy az **ámbráscet** nem kap keszonbetegséget, amikor 3.000 méteres mélységből hirtelen felbukkan.

JC: *Legújabb könyve az információról mint az élet kulcsáról szól. Az ellen a kényszerű gondolkodásmód ellen küzd, amelyet a módszertani ateizmus alakított ki a természettudományok terén. Az olyan tudósoknak, mint Isaac Newton a világmindenség még egyértelmű utalást jelentett Isten bölcsességére. Hogy arathatott az ateizmus ekkora győzelmet éppen a természettudományok terén, ahol Isten teremtető intelligenciájával nap mint nap találkozni lehet?*

WG: Az élettelen természet terén elért tudományos sikerek nagy befolyást gyakoroltak az élettelen foglalkozó tudományágakra (pl. biológia, fiziológia). A fizika eredményeinek hatására az a vélemény alakult ki, hogy ehhez hasonlóan az életet is kizárólag mechanikus módon kellene és lehetne magyarázni. Így a 19. század közepén virágzásnak indult a redukcionista materializmus, amely azt feltételezi, hogy minden ok és hatás kizárólag fizikai jelenségekre vezethető vissza. Ennek a nézetnek jelentős képviselője volt *Emil du Bois-Reymond* (1818–1898) és *Hermann Helmholtz* (1821–1894). Utóbbi ezt így fogalmazta meg: „*A természettudományok végső célja, hogy megtalálják az összes változásnak alapul szolgáló mozgásokat és azok hajtóerejét, azaz hogy ezeket a mechanikában egyesítsék*”. Ezt a célkitűzést korának sok biológusa tette magáévá. Ernst Haeckel (1834–1919) arra törekedett, hogy az élő szervezetek tudományát „*mechanikai-oksági érveléssel*” az élettelen tudományok szintjére juttassa el.

Így az élettelen foglalkozó tudományok már nagyon korán holtvágányra kerültek. Nem anyagi dolgok a definíciónak megfelelően számukra nem léteztek. Nem csoda, hogy világszerte materialista ideológiák alakultak ki (mint pl. fasizmus, humanizmus, ateiz-

mus és a kommunizmus különféle formái, mint marxizmus-leninizmus, sztálinizmus és maoizmus).

Ezután *Charles Darwin* (1809–1882) az élőlények evolúcióját egy tisztán mechanisztikusan működő elvre vezette vissza (természetes kiválasztódás), és ezzel megalapozta a biológiához való materialisztikus hozzáállást.

JC: *Honlapján tucatnyi saját traktátusát ajánlja több mint 70 nyelven, köztük magyarul is. Hogy került sor arra, hogy ilyen sok szórólapot írjon? Időszerűek még egyáltalán a szórólapok?*

WG: Ma, amikor valósággal elárasztja az információ a társadalmat, már csak kevesen olvasnak vastag könyveket. Tapasztalataink szerint a megnyerően kialakított traktátusok jól illeszkednek világunkba. Ha egy traktátus túl rövid, nem lehet belőle jól megérteni az evangélium lényegét. Bebizonyosodott, hogy a 8-10 oldalas, 21×10 cm-es traktátusok az optimálisak. Az olyan témákat, mint pl. hogyan juthatunk a mennybe, vagy kicsoda a Teremtő, ezekben részletesen ki lehet fejteni, és néhány perc alatt el lehet olvasni. Sok olyan alkalom van, amikor ezeket a szórólapokat könnyen tovább lehet adni (pl. a szálloda recepcióján, vásárláskor, a postán), és beleférnek a szokásos méretű postai borítékokba is. Ez volt a koncepciónk, amikor elkezdtük ezt a munkát 2003-ban. Az érdeklődés azóta is töretlen. 2016-ban kb. 850.000 példányt küldtünk szét. Különböző témájú szórólapjaimból eddig (2017) németül és egyéb nyelveken több mint 12 millió példány jelent meg.

Hogy hogyan kezdődött az egész? Amikor a német Bruderhand Misszió egyik munkatársa megkért, hogy írjak egy traktátust, ezekkel a szavakkal utasítottam el: „*Már éppen elég munkát ad a könyvek írása...*” Amikor újból szembesültem a kérdéssel, megint azonnal nemet mondtam. Harmadik alkalommal azzal a feltétellel engedtem a kérésnek, hogy csak egyetlen traktátust írok. Azon töprengtem, mi a

